

ли родове, страхъ-тъ да не бы ты повре-
дила нѣчто, смѣщаваше души-тж ѿ. Мно-
го религиозни (вѣроисповѣдни) стихове
написаны по тыя жялостыя памятницы,
говоряж въ сѣрдце ѿ; единъ отъ тыя
стихове ѿ причини особенно впечатленіе.
А то бѣхж чудесны-ты изрѣченія отъ
свѣто писаніе: Блаженни усопши
преставалшія ся о Господѣ, ей,
глаголетъ духъ, яко да упокожтъ
ся отъ трудѣхъ своихъ, дѣла
же ихъ послѣдужтъ имъ.

Като влѣзе пакъ у единъ отъ осо-
бны-ты черквицы, видѣ тамъ едно моми-
че, почти осемгодишно, при стѣпени-ты
на жьртвенника колѣноприклонено и съ
черны дрѣхы; то имаше поглѣда си прилѣ-
пенъ камъ жьртвенника, и съ кресто-
саны ржцѣ моляше ся съ толкова уни-
леніе, что-то не поглѣдваше нито кой ми-
нува край него; много-то сълзы мокрѣхж
румяны-ты му страны; незлобивость-та
размѣсена съ жялость на покореніе-то
си въ Божж-тж волю, на задльбочено-то
умыслиніе и побожность, коя не може